

POSUDEK NA BAKALÁŘSKOU PRÁCE

<i>autorka práce:</i>	Karolina Risingerová
<i>téma práce:</i>	Vliv Spojených států amerických v Nikaragui v 80. letech 20. století
<i>autor posudku:</i>	PhDr. et Mgr. Kryštof Kozák, PhD., Institut mezinárodních studií, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy
<i>datum:</i>	8. června 2012

Předložená práce Karoliny Risingerové se zabývá otázkou vměšování do záležitostí cizího státu na příkladu USA a Nikaraguy v 80. letech 20. století. Autorka nejprve zhodnotí mezinárodně-právní ukotvení daného problému. Poté popíše základní obrysy situace v Nikaraguy. Důležitou částí práce je pak srovnání různých autorů před a po konci studené války, kteří působení USA v Nikaraguy analyticky hodnotí. V závěru se autorka opět vrací zpět na mezinárodně-právní rovinu, aby ukázala problematičnost kroků Spojených států.

Celkově je práce podrobně zpracovanou případovou studií k vysoce relevantnímu tématu. Z metodologického hlediska však trpí určitými nedostatky – souvislost a návaznost mezi jednotlivými kapitolami není často úplně zjevná. Mezinárodně-právní analýza se mísí s popisem politických dějin Nikaraguy a zahraničně-politickými východisky USA v období studené války. Závěry práce, které jsou samy o sobě poměrně zajímavé, pak míří různými směry, což může být pro čtenáře matoucí. Práci by prospělo ještě jasnější zaměření na jednu výzkumnou otázku či tezi, pro kterou by jednotlivé části sloužily jako dílčí argumenty. U takto polarizovaného tématu by měla být kritika dostupné literatury ještě podrobnější a zevrubnější, což by se dalo využít i v části popisující reflexi problému.

Z obsahového hlediska je práce zpracovaná poměrně důkladně, autorka prokázala znalost tématu i širšího kontextu. V části věnované popisu událostí v Nikaraguy však odkazuje na poměrně málo autorů (především Smith a Booth), což může být vzhledem k velké polarizaci názorů na tuto problematiku spíše zavádějící. Autorka se snaží vyrovnat s problematikou objektivitu, nicméně to vyžaduje jít ještě trochu hlouběji než tvrzení ze str. 17 („Přestože se budu snažit být v této kapitole co neobjektivnější a svá stanoviska nechat až na závěrečnou část, nevylučuji možnost diskuze o mnou vybraných skutečnostech.“). V podstatě tak autorka sama na sobě demonstuje současnou interpretaci tehdejších událostí.

Místo „námořníci“ na str. 18 by mělo být „námořní pěchota“. Na str. 19. je zamyšlení o příčinách protestů v Nikaraguy, které obsahuje poměrně vágní otázku: „Mužeme tedy zdůvodnit chudobu jako důsledek působení lidí?“, jejíž zodpovězení je až příliš snadné, a neřeší další důležité souvislosti problému. Také tvrzení na str. 41 „ovšem bezpečnostní hrozba Sandinistu v Nikaragui pro Spojené státy byla prokázána asi podobným způsobem jako existence zbraní hromadného ničení v Iráku,“ působí spíše publicisticky než jako relevantní komparativní analýza. Kvalitě práce by přispělo častější citování španělskojazyčných materiálů i analytičtější zahrnutí komparativního kontextu.

Práce je po formální stránce na relativně dobré úrovni, nicméně pečlivější editace by jí výrazně prospěla. Na str. 14 např. chybí ch „ale spíše v rozporuplných svědectví“, na str. 20 chybí čárka „byl zavražden Pedro Joaquín Chamorro oblíbený vydavatel“, na str. 24 je zase čárka navíc „lidé opouštějící FSLN, často odůvodňovali svůj odchod“, na str. 35 jsou citovaní autoři najednou kapitálkami, na str. 42 je „před Pádem Železné opony“. Jsou to zpravidla drobnosti, které však zhoršují celkovou čitelnost práce.

Přes výše uvedené nedostatky se jedná o velmi důkladně zpracovanou bakalářskou práci, která mapuje uvedenou otázku. Splňuje základní formální a technické požadavky kladené na bakalářskou práci, proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

FACULTY OF SOCIAL SCIENCES
Charles University in Prague

Institute of International Studies

Při obhajobě navrhuji položit následující otázky: V čem spočívá nejdůležitější posun ve vnímání problematiky zásahů USA do Nikaraguy po skončení studené války? Lze vystopovat podobné změny i po začátku války proti terorismu? V čem spočívá zásadní koncepční rozpor mezi obhájci a odpůrci Reagovy politiky vůči Nikaragui? Co můžeme z této případové studie vyvodit z hlediska obecnějšího problému vměšování do cizích států?

KRYŠTOF KOZÁK